

بررسی اثر گیاه خرفه (*Portulaca oleracea*) بر عملکرد رشد و خصوصیات لاشه بلدرچین ژاپنی

پریسا زینلی^{*}، الیاس لطفی^۱، حسین نعیمی پور یونسی^۲ و یوسف جعفری آهنگری^۴

۱. دانشجوی کارشناسی ارشد فیزیولوژی، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان.

۲. دانشگاه آزاد اسلامی، واحد گرگان، باشگاه پژوهشگران جوان

۳. مری دانشگاه بیرجند.

۴. دانشیار گروه علوم دامی، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان

*پست الکترونیک نویسنده مسؤول: parisazeynali67@gmail.com

چکیده

گیاه خرفه یکی از غنی‌ترین منابع گیاهی دارای اسیدهای چرب امگا ۳ می‌باشد و مواد آنتی اکسیدان و عناصر معدنی متعدد در بخش‌های مختلف این گیاه وجود دارد. این آزمایش به منظور ارزیابی اثرات گیاه خرفه بر عملکرد بلدرچین ژاپنی انجام گردید. در این آزمایش تعداد ۱۸۰ جوجه بلدرچین ژاپنی در قالب طرح کاملاً تصادفی با ۳ تیمار و ۴ تکرار (۱۵ قطعه‌ای) از سن ۱ تا ۴۲ روزگی مورد آزمایش قرار گرفتند. گروه‌های آزمایشی شامل (۱) شاهد (بدون استفاده از گیاه خرفه)، (۲) شاهد + ۱/۵ درصد گیاه خرفه و (۳) شاهد + ۳ درصد گیاه خرفه بودند. در سن ۴۲ روزگی از هر تکرار دو قطعه بلدرچین نر به صورت تصادفی انتخاب و پس از کشتار، میزان وزن لاشه قابل طبخ، وزن ران‌ها، سینه، کبد، سنگدان و قلب به صورت درصدی از وزن بدن محاسبه شدند. وزن نسبی قلب در پرندگانی که گیاه خرفه دریافت کرده بودند به طور معنی‌داری نسبت به پرندگان تیمار شاهد افزایش یافت ($P < 0.05$). در ارتباط با دیگر صفات لاشه اختلاف معنی‌داری مشاهده نشد. استفاده از گیاه خرفه موجب افزایش معنی‌داری بر عملکرد بلدرچین‌های ژاپنی شد. بر این اساس، بالاترین مقدار افزایش وزن و بهترین ضریب تبدیل غذایی در گروه‌های آزمایشی حاوی گیاه خرفه حاصل گردید ($P < 0.05$).

کلمات کلیدی: گیاه خرفه، عملکرد، اجزاء لاشه، بلدرچین ژاپنی

مقدمه

میبرد (لوپزبیریلو و همکاران، ۲۰۰۳). این گیاه به عنوان آنتی سپتیک، آنتی اسپاسmodیک، دیورتیک، ضد کرم روده‌ای، ضد تب، آنتی اکسیدان، تصفیه کننده خون، رفع تشنجی و در جلوگیری از حمله قلبی و تقویت سیستم ایمنی کاربرد دارد (سیمومپولوس و همکاران، ۱۹۹۲؛ شومن، ۲۰۰۱؛ آخوندزاده، ۱۳۷۹). قابل ذکر است که هیچ نشانه سمی قابل توجهی هنوز در ارتباط با این گیاه گزارش نشده است (شومن، ۲۰۰۱). در چین باستان در درمان اسهال خونی، بواسیر در استعمال خارجی دمل، التهاب و زخم و جراحت، اگرما، گزیدگی مار و حشرات مورد استفاده قرار می‌گرفته است (سیمومپولوس و همکاران، ۱۹۹۲؛ زی، ۲۰۰۱). خرفه دارای ۹۵ درصد آب، مواد لعاب دار و پکتین و همچنین $\frac{1}{4}$ تا $\frac{3}{4}$ درصد مواد چرب است (سیمومپولوس و همکاران، ۱۹۹۲). با توجه به مطالب گفته شده در مورد اثرات خرفه و با توجه به اینکه، تاکنون بررسی در مورد اثرات خرفه در جیره دام‌های اهلی صورت نگرفته است در تحقیق حاضر اثرات این گیاه برخصوصیات لاشه و عملکرد بلدرچین ژاپنی مورد بررسی قرار گرفته است.

مواد و روش‌ها

این آزمایش در مزرعه تحقیقاتی پژوهشی شماره ۲ دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان واقع در شهرستان آق‌قلاءنجام شد. گیاه خرفه مورد استفاده در این آزمایش از اطراف شهرستان بیرون چند جمع آوری شد. پس از جدا کردن برگ و ساقه، این گیاهان به دور از تابش مستقیم نور خورشید خشک گردیدند. در نهایت گیاهان خشک شده را آسیاب کرده و از پودر حاصل در جیره استفاده شد. این آزمایش در قالب طرح کاملاً تصادفی متعادل انجام شد که در آن تعداد ۱۸۰ قطعه جوجه بلدرچین ژاپنی یکروزه ترکیبی از دو جنس نر و ماده به طور تصادفی به ۳ گروه و ۴ تکرار (۱۵ قطعه) تقسیم شدند. طول مدت پرورش ۶ هفته بود و طی آن تمام شرایط مانند دما، رطوبت، نور و سیستم تهویه مناسب برای تمام تیمارها

استفاده از افزودنی‌های غذایی در تغذیه طیور به عنوان یک راه حل در به کارگیری هر چه بهتر خوراک توسط طیور محسوب می‌شود. بلدرچین ژاپنی گونه متنوعی از طیور بوده که دارای گوشتی مغذی و لذیذ و همچنین دارای توانایی تولید تخم بالا می‌باشد. بازده تبدیل خوراک مصرفی به گوشت تولیدی در بلدرچین ژاپنی می‌تواند نقش کلیدی در اقتصاد پرورش این پرنده داشته باشد. بنابراین بسیار ضروری است که بازده غذایی در بلدرچین ژاپنی برای تولید گوشت بهبود پیدا کند. در سال‌های اخیر استفاده از گیاهان دارویی به عنوان افزودنی‌های مناسب در تغذیه طیور گوشتی افزایش یافته است. خرفه با نام علمی *Portulaca oleracea* یکساله از خانواده *Portulacaceae* است. این گیاه بومی ایران بوده و سابقه کشت آن به بیش از ۲۰۰۰ سال پیش برمی‌گردد (شومن، ۲۰۰۱). خرفه به صورت علف هرز در مزارع می‌روید و به عنوان هشتمین گیاه معمول در دنیا می‌باشد (لیو و همکاران، ۲۰۰۰). این گیاه در بسیاری از کشورهای دنیا برای اهداف گوناگون از جمله تغذیه انسان و صنایع تبدیلی و دارویی استفاده می‌شود (سیمومپولوس و همکاران، ۲۰۰۴). استفاده از این گیاه به عنوان یک گیاه خوراکی و دارویی سابقه طولانی دارد، به طوری که در لیست سازمان بهداشت جهانی به عنوان گیاهی که دارای مصارف دارویی بسیاری می‌باشد، به عنوان (داروی همه دردها) معرفی شده است (شومن، ۲۰۰۱). خرفه حاوی آب، مواد لعابی، پکتین، پروتئین، کربوهیدرات، کوازنزیم Q₁₀، اسیدهای چرب و به ویژه اسیدهای چرب غیر اشباع امگا ۳، مواد آنتی اکسیدانی و عناصر معدنی متعدد شامل آهن، مس، منگنز، پتاسیم، کلسیم و فسفر می‌باشد (زرگری ۱۳۶۹؛ محمد ۱۹۹۳). مقدار پروتئین خرفه $\frac{25}{44}$ گرم در ۱۰۰ گرم برگ خشک گزارش شده است (شومن، ۲۰۰۱). ترکیبات آنتی اکسیدانی آن نیز فراوان و شامل: آلفا توکوفرول، اسید آسکوربیک و گلوتاپیون می‌باشد (پترسون و بارخولدر، ۲۰۰۳؛ زرگری، ۱۳۶۹). به تازگی گزارش شده است که گیاه خرفه حاوی مقادیر فراوان ملاتونین می‌باشد. ملاتونین با همکاری دیگر آنتی اکسیدان‌ها، رادیکال‌های آزاد را از بین

آزمایشی نزدیکتر بود، انتخاب شدند و بعد از حدود ۹-۱۲ ساعت گرسنگی ذبح گردیده و لашه‌ی آنها توزین شده و عملیات بعدی که تجزیه‌ی لاشه و توزین قسمت‌های مختلف آن بود، صورت گرفت. در پایان داده‌های حاصله با استفاده از نرم افزار آماری SAS مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. از آزمون چند دامنه‌ای دانکن نیز برای مقایسه میانگین گروه‌های آزمایشی استفاده شد.

مشابه بود. جیره‌های آزمایشی بر پایه ذرت و سویا و با توجه به توصیه‌های جدول احتیاجات غذایی (۱۹۹۴) NRC مطابق با جدول شماره ۱ تهیه شد. تیمارها حاوی صفر، ۱/۵ و ۳ درصد پودر خرفه بود. گیاه خرفه به صورت افزودنی به تیمارها اضافه شد. خوارک مصرفي، افزایش وزن بدن، ضربیت تبدیل غذایی مربوط به کل دوره پرورش اندازه‌گیری و مورد بررسی قرار گرفت. در پایان دوره‌ی آزمایش از هر واحد ۲ قطعه جوجه بلدرچین نر که وزن آنها به متوسط وزن جوجه‌های هر واحد

جدول ۱- جیره‌ی مورد استفاده در آزمایش برای دوره رشد و ترکیب (درصد) مواد مغذی محاسبه شده آن

مواد خوراکی مورد استفاده	درصد در ترکیب جیره	ترکیب مواد مغذی محاسبه شده (درصد)
ذرت (CP=۷/۸۹)	۵۰/۵۰	۲۹۰۰ کیلوکالری در کیلوگرم انرژی قابل سوخت و ساز
کنجاله سویا (CP=۴۳/۶۸)	۴۲/۰۳	۲۴ درصد پروتئین
پودر ماهی (CP=۵۵/۳۲)	۳	۰/۸ درصد کلسیم
روغن سویا	۲/۰۷	۰/۳ درصد فسفر قابل استفاده
دی‌کلسیم فسفات	۰/۳۲	۰/۱۵ درصد سدیم
کربنات کلسیم	۱/۱۶	۱/۳۹ درصد لیزین
نمک	۰/۳	۰/۵ درصد متیونین
مکمل معدنی	۰/۲۵	۰/۸۸ درصد متیونین+سیستئین
مکمل ویتامینی	۰/۲۵	--
کلیناکوکس	۰/۰۲	--
متیونین-DL	۰/۱	--

۱- جیره‌های آزمایشی حاوی حداقل مقدار مواد مغذی توصیه شده NRC بودند

۲- هر ۲/۵ کیلوگرم مکمل معدنی تأمین کننده مواد زیر است: منگنز mg ۱۶۵۳۵۰، آهن mg ۲۵۰۰۰، روی mg ۲۴۹۰۰، مس mg ۴۰۰۰، ید mg ۱۶۰۰، کولین mg ۳۳۵۳۵۰ بود.

۳- هر ۲/۵ کیلوگرم مکمل ویتامینی تأمین کننده مواد زیر بود: ویتامین A ۹۰۰۰۰۰ IU، ویتامین D₃ ۲۰۰۰۰۰ IU، ویتامین E ۴۰۰۰، ویتامین B₁ ۱۸۰۰ mg، ویتامین B₂ ۸۲۵۰ mg، ویتامین B₃ ۳۰۰۰ mg، ویتامین B₅ ۱۰۰۰ mg، ویتامین B₆ ۳۰۰۰ mg، ویتامین B₉ ۱۵۰۰ mg H₂ و ویتامین B₁₂ ۱۲۵ mg بود.

نتایج و بحث

کردند به طور معنی‌داری افزایش یافت ($P < 0.05$). با افزایش سطح خرفه جیره، درصد بورس فابرسيوس نیز افزایش غیر معنی‌داری نشان داد، به طوری که بالاترین میزان درصد بورس فابرسيوس مربوط به تیمار آزمایشی با جیره غذایی حاوی ۳ درصد گیاه خرفه بود. اختلاف معنی‌دار در اندازه قلب ممکن است ناشی از عملکرد بهتر قلب و تفاوت در سرعت رشد و نیاز بالاتر جوجه‌های تحت تیمار گیاه خرفه به تأمین اکسیژن در بافت‌ها باشد. تحقیقات متعدد نیز نشان می‌دهد که گیاه خرفه سبب بهبود عملکرد قلب و سیستم ایمنی می‌شود (استفان، ۱۹۹۴). نتایج حاصل از تجزیه واریانس مربوط به تأثیر گیاه خرفه بر روی درصد سینه، ران، کبد، سنگدان و طحال نشان داد که از لحاظ آماری بین تیمارها اختلاف معنی‌داری وجود ندارد ($P > 0.05$). علی‌رغم عدم وجود اختلاف معنی‌دار در میانگین درصد وزن نسبی سنگدان و عضله سینه در گروه‌های آزمایشی ۲ و ۳ که از گیاه خرفه استفاده کرده بودند، حاصل گردید. اگرچه گیاه خرفه در این تحقیق تنها بر روی وزن نسبی قلب پرنده تأثیر گذار بود و بر دیگر اجزاء لشه تأثیر معنی‌داری نداشت، اما به نظر می‌رسد که مطالعات بیشتری در این خصوص مورد نیاز باشد.

نتیجه‌گیری کلی

به طور کلی از نتایج این تحقیق چنین استنتاج می‌شود که در دوره‌های مختلف پرورشی اثر خرفه بر روی افزایش وزن و ضریب تبدیل غذایی معنی‌دار بود بطوریکه بلدرچین‌هایی که جیره‌های حاوی ۱/۵ و ۳ درصد خرفه دریافت کرده بودند، افزایش وزن و ضریب تبدیل تجزیه واریانس مربوط به تأثیر گیاه خرفه بر روی حاصل از تجزیه واریانس مربوط به تأثیر گیاه خرفه بر روی درصد سینه، ران، کبد، سنگدان و طحال نشان داد که از لحاظ آماری بین تیمارها اختلاف معنی‌داری وجود ندارد. در این

نتایج حاصل از اثر گیاه خرفه بر عملکرد بلدرچین‌های ژاپنی در جدول ۲ و تأثیر تیمارهای آزمایشی بر برخی اندام‌های بلدرچین ژاپنی در جدول ۳ گزارش شده است. در دوره‌های مختلف پرورشی اثر خرفه بر روی افزایش وزن معنی‌دار بود ($P < 0.05$) بطوری که بلدرچین‌هایی که جیره‌های حاوی ۱/۵ و ۳ درصد خرفه دریافت کرده بودند، افزایش وزن و ضریب تبدیل بهتری داشتند. استفاده از گیاه خرفه در جیره بر روی خوراک مصرفی تأثیر معنی‌داری نداشت. خرفه یک منبع غنی از اسیدهای چرب امگا ۳، آلفاتوکوفرول، اسید اسکوربیک، بتاکاروتون، گلوتاتیون و اسید آلفالینولنیک، پروتئین، ساکارید (کربوهیدرات) پکتین، موسیلاژ، ویتامین A و B_۱، نورادرنالین، دوپامین، مواد معدنی شامل کلسیم، پتاسیم، آهن، فسفر، منگنز، مس و اسیدهای ارگانیک مثل سینامیک، کافئیک، مالیک، اگزالیک، سیتریک و نیز شامل کومارین‌ها، فلاونوئیدها، لیکوزیدهای آنتراکینونی می‌باشد (سامی و همکاران، ۲۰۰۵؛ سیمپولوس و همکاران، ۱۹۹۲). آخوندزاده در دایرة‌المعارف گیاهان داروئی ایران در سال ۱۳۷۹ گزارش کرد که این گیاه به عنوان آنتی سپتیک، ضداسپاسمودیک، دیورتیک، ضد تب، شل کننده عضلانی، آنتی اکسیدان، تقویت کننده سیستم ایمنی و تصفیه کننده خون کاربرد درمانی دارد. گزارش شده است که ترکیبات افزودنی محرک رشد نظیر آنتی‌بیوتیک‌ها (نریورگ و همکاران، ۲۰۰۲) پروبیوتیک‌ها (پترسون و بارخولد، ۲۰۰۳) و افروندنی‌های گیاهی (ساریکا و همکاران، ۲۰۰۸) از طریق مکانیسم حذف رقبایی سبب جلوگیری از رشد و تکثیر باکتری‌های بیماری‌زا می‌شوند. افزایش عملکرد در اثر استفاده از گیاه خرفه می‌تواند به علل گوناگون از جمله وجود ترکیبات شیمیایی مختلف در این گیاه و اثرات مفید آن بر فعالیت گوارشی و بهبود بهره‌وری از مواد خوراکی مصرفی و نیز از بین بدن عوامل مزاحم از جمله میکرووارگانیزم‌های مضر موجود در دستگاه گوارش و مواد خوراکی باشد (سامی و همکاران، ۲۰۰۵). در این آزمایش وزن نسبی قلب، در پرندگانی که جیره حاوی گیاه خرفه دریافت

آزمایش وزن نسبی قلب، در پرندگانی که جیره حاوی گیاه خرفه دریافت کردند به طور معنی‌داری افزایش یافت.

جدول ۲- تأثیر استفاده از گیاه خرفه بر عملکرد بلدرچین ژاپنی در دوره‌های مختلف پرورش

تیمار	۱ تا ۴۲ روزگی			۲۲ تا ۴۲ روزگی			۱ تا ۲۱ روزگی		
	نیازمندی بندپل	مُهر زدن کار	وزن (گرم)	نیازمندی بندپل	مُهر زدن کار	وزن (گرم)	نیازمندی بندپل	مُهر زدن کار	وزن (گرم)
شاهد	۳/۹۴	۷۹۳/۵	۱۹۳/۹	۵/۶۰	۵۰۴/۹	۹۰/۷	۲/۲۷	۲۲۸/۹	۱۰۳/۳
درصد ۱/۵	۳/۴۴	۷۱۶/۹	۲۱۰/۳	۴/۶۴	۴۸۷/۹	۱۰۶/۴	۲/۲۳	۲۳۴/۷	۱۰۳/۹
درصد ۳	۳/۴۲	۷۴۵/۵	۲۱۸/۰	۴/۵۷	۵۰۸/۳	۱۱۲/۴	۲/۲۸	۲۳۷/۲	۱۰۵/۶
سطح احتمال	۰/۰۰۰۵	۰/۱۵	۰/۰۰۱۶	۰/۰۰۰۴	۰/۱۶	۰/۰۰۰۸	۰/۳۴	۰/۱۷	۰/۲۳

جدول ۳- تأثیر گیاه خرفه بر ترکیبات لاشه بلدرچین ژاپنی در سن ۴۲ روزگی (بر اساس درصد از وزن زنده)

تیمارهای آزمایش	ران	سینه	کبد	طحال	قلب	سنگدان	بورس
شاهد	۱۵/۴	۲۴/۶	۵/۱۴	۰/۳۲	۱/۳۲ ^a	۴/۸۲	۰/۱۲
درصد ۱/۵	۱۵/۴	۲۵/۹	۴/۵۹	۰/۱۳	۱/۴۸ ^{ab}	۴/۷۳	۰/۱۳
درصد ۳	۱۵/۱	۲۵/۸	۵/۴۵	۰/۱۷	۱/۵۷ ^b	۵/۵۷	۰/۱۷
سطح احتمال	۰/۹۳	۰/۵۶	۰/۱۹	۰/۲۰	۰/۰۱	۰/۱۱	۰/۳۴

منابع

- آخوندزاده، ش.، ۱۳۷۹. دایره المعارف گیاهان داروئی ایران. جلد یک، چاپ اول، تهران، انتشارات ارجمند. ص ۱۱۵.
- زرگری، ع.. ۱۳۶۹. گیاهان داروئی، جلد اول، چاپ چهارم، انتشارات دانشگاه تهران. ص ۳۱۲-۱۵.
- Knarreborg, A., Simon, M.A., Engberg, R.M., Jenson, B.B. and Tannoek, G.W., 2002. Effects of dietary fat source and subtherapeutic levels of antibiotics on the bacterial community in the ileum of broiler chickens at various ages. *Applied and Environmental Microbiology*. 68:5918-5924.
- Liu, L., Howe, P., Zhou, Y.F., Xu, Z., Hocart, C. and Zhang, R., 2000. Fatty acids and betacaroten in Australian purslane varieties. *Journal of Chromatography*. 893: 207-213.
- Lopez-Burillo, S., Tan, DX., Mayo, J.C., Sainz, R.M., Manchester, L.C. and Reiter, R.J., 2003. Melatonin, xantherenic acid, resveratrol, EGLG, vitamin C and a-lipoic acid differentially reduce oxidative DNA damage induced by Fenton reagents: A study of their individual and synergistic properties. *Journal Pineal Research*. 34:269-277.
- Mohamed, A.I. and Hussein, A.S., 1993. Chemical composition of Purslane (*Portulaca Olercea*). *Journal Ethnopharmacol*. 40 (3): 195-200.
- Patterson, T.A. and Barkholder, K.M., 2003. Application of prebiotics and probiotics in poultry production. *Journal Poultry Science*. 82: 627-637.
- Sarica, S., Ciftci, A., Demir, E., Kilinc, K. and Yildirim, Y., 2005. Use of antibiotic growth promoter and two herbal natural feed additives with and without exogenous enzymes in wheat based broiler diets. *South Africa Animal Science*. 35: 61-72.
- Samy, J., Sugumaran, M., Lee, K.L.W. and Wong, K.M., 2005. Herbs of Malaysia: An Introduction to the medicinal, culinary, aromatic and cosmetic use of herbs. Selangor: Federal Publications, 244p
- SAS Institute., 2005. SAS Users guide: Statistics. Version 9.12. SAS Institute Inc., Cary, NC. pp: 126-178.
- Schuman, M., 2001. Overview of purslane edible and medicinal Herb. *Nnfa today*.115 (6): 1.
- Simopoulos, A.P., Norman, H.A., Gillaspy, J.E. and Duke, J.A., 1992. Common purslane: A source of omega-3 fatty acids and antioxidants. *Journal of the American College of Nutrition*. 11(4): 374-382.
- Simopoulos, AP., Norman, HA., Gillaspy, J.E. and Duke, J.A., 1992. Common purslane a souree of Omega - and fatty acids antioxidants. *Journal Ethnopharmacol*. 22: 33-44.
- Simopoulos, A.P., 2004. Omega-3 fatty acids and antioxidants in edible wild plants. *Biological Research*. 37: 263-277.
- Stephan, J.M., 1994. Purslane. Fact sheet HS-651. Florida Cooperative Extension Service Institute of Food and Agriculture Sciences . University of Florida. 7 pp.
- Xie, Z.F., 2002. Classified Dictionary of Traditional Chinese Medicine. Foreign Languages Press, Beijing, China, 1057p.